

НОВИ ДНИ

Седмичникъ за култура, стопанство и общественъ животъ.

Резултата на една политика.

Миналата година при гласуване бюджета на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ увеличиха се такситѣ на затворенитѣ писма, телефоннитѣ разговори, колетитѣ и пр. Така искаха нашитѣ победители въ Женева, така и стана. Жертвуваха културнитѣ нужди на нацията, увѣрени че приходитѣ ще се увеличатъ и тѣ ще получатъ увеличението.

Още тогава имаше предвидливи хора, които предупреждаваха, че тази европейска аритметика не може да вирѣе на нашитѣ условия, че приходитѣ не ще се увеличатъ, но главно че това ще стане за смѣтка на културнитѣ и стопански интереси на народа. Действителността много скоро дойде да потвърди това предвиджане.

Днесъ вече самиятъ министъръ на желѣзницитѣ г. Костурковъ, отъ висотата на своя постъпъ, потвърждава непредвидливостта на правителството, къмъ което и той се числи, като констатира следнитѣ факти:

Кореспонденцията е чувствително намалена не само поради кризата, а и поради това, че тя е станала скъпа. Така: затворенитѣ писма сж намалѣли съ 12.34 на сто, печатанитѣ произведения съ 22.83 на сто, въ замѣна на което отворенитѣ писма сж увеличени съ 8%. Намалѣла е препоръчаната кореспонденция съ 22%, телефоннитѣ разговори съ 14%, а бързитѣ съ 28%.

Поради тѣзи факти министрътѣ е направилъ съответни намаления въ тѣзи такси, за да се увеличатъ приходитѣ отъ тѣхъ. Г-нъ Костурковъ никъде не поменува за културнитѣ нужди и интереси на народа. Него не го стрѣска обстоятелството, че 22.83% отъ печатнитѣ произведения сж намалѣли и че това става за смѣтка на духовната и материална култура на страната. Приходитѣ на държавното сѣкровище е лайтъ мотива на неговитѣ съображения.

А това е жалкото въ нашия обществено-политически животъ, че хората които представляватъ и защитаватъ интереситѣ на широкитѣ народни маси и трѣбва въ своята политика да бждатъ тѣхни най-ревностни защитници—забравятъ това елементарно обстоятелство на истинска народна културна политика.

Изъ общинския съветъ.

Общ. съветѣ имаше извънредно заседание на 7 т. м. 3 ч. следъ обѣдъ.

Докладва се търгътъ за доставка на 2 каси и се възложи на г. Хр. Павловъ.

Докладва се въпроса за месарскитѣ дюкани. Въ свръзка съ него прочете се едно заявление, подписано отъ 300 граждани, които искатъ да има месарски дюкани на площадъ „Независимостъ“.

Изтъкна се, че наемателитѣ на месарскитѣ дюкани не сж сключили договори и на поканата имъ отъ кмета не сж

Въ желѣзницитѣ г. К-въ намали такситѣ на билетитѣ въ I и II класа. Това до нѣждѣ бѣ резонно, защото тамъ, освенъ хора съ безплатни карти, други не пжтуваха поради високитѣ такси. Но защо не намали таксата и за III класа, за да може и народътъ отъ низинитѣ и труда да вкуса отъ благата на културата на собствената си държава. Не може този народъ, за едно разстояние, което може да го измине за до обѣдъ или день, да плаща 2—3 надника. Четвърта класа ли ще правите, трета ли ще намалявате, но грѣхота и срамота е да продължавате да държите този беденъ и трудолюбивъ народъ въ положението на дѣда Петка въ разказа на Алеко Константиновъ — „Пази, Боже скѣпо да прогледа“.

Г-нъ Костурковъ въ бюджетарната комисия е говорилъ и за постройката на радиостанция. Банални станаха вече приказкитѣ за постройка на тази станция. Афганистанъ и Албания иматъ вече подобни станции. Единствена България едва ли не е останала на земята кълбо безъ подобна станция. Позорно и срамно е за една демократична и културна страна да бжде лишена отъ най-великата придобивка на епохата.

Отъ приведенитѣ факти се вижда, че политиката на правителството не е била предвидлива, по отношение тѣзи факти. Не минава и година и правителството се корегира подъ натиска на суровата действителност. А дългътъ на голѣмитѣ хора—държавници и политици — е да предвиждатъ и управляватъ. Кжоглед и егисти управници ни докараха до Букурещъ и Ньой.

Трѣбва да се направи решителенъ завои и се трѣгне изъ новъ пжтъ. Обаче, нашата действителностъ въ това отношение не е твърде насърчителна. Последнитѣ реакционни измѣнения въ бюджета на просвѣтата ни каратъ да бждемъ песимисти.

Трѣбва да се разбере отъ нашитѣ управници, че онова, което ни се налага отъ Женева, не винаги подхожда за нашитѣ условия. Че за правилното културно развитие на нашата страна има специфични наши условия, противъ които не може никой да отива безъ рискъ да осакати и попрѣчи на това развитие.

Д-ръ Антоновъ.

се явили да оформятъ наема си. Реши се да се взематъ най-строги санкции, като се дадатъ подъ сждъ.

Отхвърли се заявлението на подписанитѣ го граждани, като единъ съветникъ ги нарече „нѣкакви“. Мислимъ, че заявление подписано отъ 300 граждани, не може да се отхвърли съ пренебрѣжение и второ, не бива за 1 кгр. месо да се каратъ хората да вървятъ километри пжтъ.

Разгледа се въпроса за одобрѣване доставката на 8 коне, които държавата дава въ ус-

ловна собственост. Одоби се понеже общината нищо не губи отъ това. Въ свръзка съ този въпросъ повдигнаха се обширни разисквания относно хигиената на града. Констатира се единодушно, следъ говореното отъ г. Ст. Бончевъ, лошото хигиенично състояние на града и се реши съ новитѣ коне да се обзаведагъ 4—5 каруци, които да хвърлятъ само сметъ, а други 4—5 да носятъ камъни за улицитѣ. Сѣ въ интереса на града реши се за въ бждеще никому да не се отпускатъ каруци, нито на детскитѣ колонии, нито на трапезаритѣ, нито на никоя културна организация.

Тогава всѣки съ право би се занималъ: де остава ролята на общината въ дѣлото на благотворителността и културата на града. По право всички тѣзи институти—културни и благотворителни—сж дѣло на общината. Днесъ тя не може да подпомага никой отъ тѣхъ и тѣ едва живѣятъ. И сега, когато имъ се иска една каруца, правятъ източень въпросъ. Това общинска политика ли е?

Сѣ въ връзка съ хигиената на града, по поводъ въпроса на г. Ив. Поповъ, че нѣма контрола надъ млѣкото, станаха обширни разисквания по дейността на санитарната властъ. Взе се решение за увольнение представителя на тая властъ—г. Д-ръ Сапунджиевъ. Право бѣше да се повика г. С. и да се чуятъ неговитѣ възражения.

Г-нъ Вл. Стоиленовъ предложи въ всѣка кжща да има помийна яма и специална кола съ помпа да почиства тѣзи

ями. Отъ тълкуването, което даде г. Д. Крайчевъ се разбира че тази помпа ще служи и за птчистване нуждитѣ и че тази служба трѣбва частъ по скоро да стане общинска.

Отъ решенията, които взе съвета по хигиен. състояние на града, останахъ съ впечатление, че общ. съветници смѣтагъ, че въ това отношение направиха решителна стѣпка за заздравяване на града. Азъ пъкъ съмъ съ убеждение, че това сж палиативи, които не ще допринесатъ нищо или много малко.

Който говори сериозно по тѣзи въпроси, най-първо ще постави въпроса за канализацията и направата на улицитѣ. А това може да стане съ специаленъ заемъ. После трѣбва да име специална санитарна властъ, обзаведена съ персоналъ и технически приспособления, което днесъ е немислимо при това състояние на общината. Грѣхътъ е на онѣзи, които сж управлявали общината до сега при благоприятни условия и не сж направили, каквото трѣбва.

По точка 7 отъ дневния редъ докладва се писмото на Популярната банка, която иска сумата, дължима отъ общината за освѣтление на улицитѣ. Днесъ тази сума е около 1,400,000 лева. Отъ разискванията се вижда, че общината прави всичко възможно да разреши този въпросъ. Избра се комисия: В. Бояджиевъ, Ив. Поповъ, Ст. Бончевъ, постоянното присъствие, Д-ра и инженера при Попул. банка, която да конкретизира мѣркитѣ, които трѣбва да се взематъ въ това отношение.

Да сме готови!

Безспорно е. че човѣчеството въ своя пжтъ, отъ нѣколко години се завива, т. е. прави завои, констатиранъ отъ всички ни, като едни, споредъ начина на тѣхнитѣ схващания, го наричатъ дѣсенъ, а други — лѣвъ. Кой, какъ и защо го разбира точно тѣй, оставямъ всѣкой самъ да прицени, а ний констатираме факта, който е, че новото, това което ще замѣсти старото — идва. Идва то точно по този начинъ, както неусетно зимата бива смѣнена съ лѣтото или обратно. Но какъ ний посрѣщаме това ново, което коренно ще преустрои свѣтътъ? Какви трѣбва да бждемъ ний, които, наистина, едва ли ще доживѣемъ да дочакаме крайния етапъ и осезателнитѣ резултати на този новъ день? Сме ли пригответъ ний за това? Що иска това ново врѣме отъ насъ, менъ и тебъ, съвременни дребни човѣчета, които сме издигнали култове, на които съ едно завидно постоянство, имъ служимъ? Като се обърнемъ наоколо си, па като погледнемъ, и въ себе, непременно ще видимъ единъ култъ да доминира въ живота ни и по който култъ ний изработваме вкусовѣтъ си, мислитѣ си, при в и ч к и т ѣ с и, т а дори и себе си. Какви сме ние днесъ? Отричаме се взаимно! Мислимъ, че нашия култъ (гер. разбирания) сж най-приго-

дни да изградятъ новата зграда на взаимни отношения и прочие нѣща, които ще бждатъ най-пригодни за утрешния день. Днесъ едни оспорватъ, други възхвалятъ известни теории; трети се биятъ въ гърдитѣ и издигатъ юмрукъ, та ако не би се убедилъ свѣтътъ въ правотата на проповедитѣ имъ, то юмрука би ги убедилъ. А други сж въ страхъ за себе си предъ перспективата, че утрешния день ще смѣкне идолѣтъ имъ. И никой, или съвсемъ малцина иснатъ да погледнатъ надъ себе си. Отъ где иде повика за този новъ день? Кой подкарва колесницата на живота нѣмъ новото, което естествено, е по хубаво, по свършено отъ днешното. Отъ 2000 год. Господъ ни учи да чакаме този день, и наистина, чакаме го; но сжщо ни учи да бждемъ готови за него. Готови ли сме? Едва не! Защото отдавна ний оспорваме мѣстото на Господарѣтъ на живота въ този животъ. Ний не искаме да се съобразимъ съ този Великъ Архитектъ на мъдростта, а си сами градимъ култове, та имъ се кланемъ. Очитѣ на свѣтътъ на човѣчеството сж обърнати къмъ Женева, Лондонъ и други културни центрове, та дано чуятъ, че се е почнало, турило се е основния камѣкъ на изграждане нови отношения между чо-

Следва на 2 страница,

Седмиченъ бележникъ.

Война на културата!..

Единъ отъ последнитѣ си броеве, в. „Литературенъ гласъ“, бр. 197, е посвѣтенъ на

„походѣтъ на варваритѣ“

които поругаха името на културна Германия и възкресиха сръдновковнитѣ инстинкти на най-мракобѣснитѣ представители и човѣчество. Вестникътъ дава статии отъ проф. Ас. Златаровъ, проф. Д. Михалчевъ, кореспонденция отъ Берлинъ, статии отъ Хайнрихъ Манъ, Асенъ Лещовъ, Д. Б. Митовъ.

Въ единъ отъ миналитѣ броеве дадохме бележка за Хитлера и психологията на тѣлпата, която го следва.

Какво ново донесе Хитлеръ на Германия? Равносмѣтката, която прави „Литер. гласъ“, е интересна. Демагогията на водачѣтъ увлече

обѣзверения Германски народъ.

Властѣга бѣше взета. Трѣбваше дѣла. Увил „Идеитѣ“ на Хитлера се оказаха безсилни да родятъ такива. Маситѣ трѣбваше да почувствуватъ „новото“ и „революцията“. Почнаха паради, шедствия, гуляи, закани, театрални жестове, патристични кръсци, горене на книги, гонение на евреитѣ. Обаче това не донесе

ниго работа, нито хлѣбъ, нито обѣкло

на германецъ. Свѣтътъ се отвори отъ „нова“ Германия, а и сведенията, които напоследѣкъ идватъ отъ тамъ, не сж отъ полза за Хитлера.

Интересни сведения дава в. „Литер. гласъ“ за пораженията, които хитлеризма е направилъ не само на германската, но и на свѣтовната научна мисль. „Тия — казва проф. Д. Михалчевъ—които създадоха толкова слава и чест на нѣмската култура, сж обявени днесъ за врагове на нѣмската душа, тѣ се оказаха извединажъ дружа за германската общественостъ“

Стотици учени нжже,

които правятъ честь на Германия и на свѣта, най-видни членове на философската, научната и художествената мисль сж изгонени отъ отечеството си, само защото били евреи!..

А черни списѣкъ, кждото бѣха означени капиталнитѣ произведения на стотици писатели сж свѣтовна известностъ и чито книги, събрани отъ всички частни и обществени библиотеки, на 10 май 1933 г.—тая позорна дата за 20-я вѣкъ—бѣха изгорени! Тукъ сж: Карлъ Марксъ, Енгелсъ Каутски, Бернхардъ, Ленинь, Ремаркъ, Емилъ Лудвигъ, Келерманъ, М. Зоценко, Кузминъ, Стефанъ Цвайгъ, Жюльенъ Синклеръ, Анри Барбюсъ, Артуръ Шницлеръ, Джекъ Лондонъ, Максимъ Горки.

Евреитѣ бидоха уловявани, изгонвани, интернирани, убивани. Социалиститѣ и марксиститѣ сжщо. Най-добритѣ германски синове сж въ изгнание по повелението на некултурнитѣ тѣлпи.

„Вреднитѣ“ книги сж изгорени. Хитлеристкия пречупенъ кръстъ навсѣкжде е изписанъ; „разрушителнитѣ“ сили, поне привидно, сж парализирани. Би трѣбвало Германия да благодарствуватъ! Нищо подобно. Стопанското и финансово то й положение днесъ е по-лошо отъ всѣкога. Безработицата се шири. Страната е изолирана. Довѣрието изгубено. Днесъ тя се пжжи въ собственото си масло.

И „когато утре—както пише проф. Ас. Златаровъ—изгасне пламѣкътъ на подпаленитѣ сегѣ зли чувства, които каратъ тѣлпитѣ да забравятъ окаяното си положение, когато неволѣта на безработицата на разстроено стопанско, финансово и политическо положение се изправи съ всичката своя неумолимостъ, тогава кухитѣ фрази за величието на Германия—много постанатъ утѣха ще се укажатъ и тогава ще се разбере всичкия трагизмъ натовѣ, което днесъ се върши за смѣтка на германския народъ. А събудениятъ и отрезвялъ народъ е страшенъ сждия“.

„Хитлеръ, хитлеризмъ—ето още едно отъ най-яркитѣ указания, че Генерацията ни изживѣва опаснитѣ конвулсии на

едно болно време,

на една генерация, ненамираща пжтя си. (Д-ръ Ас. Лещовъ.)

Хитлеризмъ, това е последния напѣвъ на реакцията да смаже

жаждата за животъ

на маситѣ, да унищожи свободата и демокрацията, за да възтържествуватъ терора, насието, диктатурата.

Краятъ на тъмнитѣ сили неминуемо ще дойде. Прогресътъ е непобедимъ.

Обаянието отъ Хитлера чезне въ гнѣвнитѣ на едно черно настояще. Урокътъ е поучителенъ.

Ра — Ра

вѣщитѣ. А пъкъ никой, или твърде малко отъ насъ взематъ словото, напътванията на Градителят на всичко, тамъ да се поучатъ какъ и зашто и ний грѣбва да почнемъ. Но да почнемъ най-първо съ себе си: да изградимъ човѣка, живия човѣкъ възъ основа принципитѣ Христови, та когато изградимъ човѣка въ насъ, ний действително сме сторили нѣщо по-вече отъ всички теории, култове и пр. тъй ревностно днесъ разпространяющи се. Да помнимъ: Отрекохмѣ се отъ Христа, но влѣзохмѣ въ едно объркано и страшно положение, което ни души и обезличава. Прочие, Христовитѣ принципи да възприемемъ, та и себе си и този народъ да издигнемъ до мѣстото и положението, за което всѣка душа копнѣе.

Н. Кондаковъ.

ХРОНИКА.

Въ новия бюджетъ за народното здраве се предвижда една голѣма реформа: издръжката на селскитѣ участкови лѣкари, 800 на брой, се поема отъ държавата. Това е една голѣма реформа, която не може да не се поздравя отъ всѣки искренъ приятелъ на народа. Въ свръзка съ тази реформа трѣбва да се построятъ и модерни амбулатории съ достъпни и евтини лѣкарства. Да се забрани частната клиентела на лѣкаритѣ на обществена служба. А най-главно безплатна лѣкарска, аптекарска и болнична помощ на всички български граждани срѣщу съответенъ процентъ данѣкъ.

Това блокътъ го приказваше едно време. А това е належащо, защото по болести и смъртъ България държи първо мѣсто между европейскитѣ народи.

Реакционнитѣ измѣнения въ бюджета на просвѣтата се атакватъ отъ всички страни. Учителскитѣ съюзи предприели протестни събрания. Правителството, въ лицето на М-ра на просвѣтата, бие отбой, като е направило известни измѣнения въ първоначалния проектъ. Интересни разисквания. Сж станали въ бюдж. комисия. Всички депутати, включително

и н. либералитѣ, се изказватъ противъ измѣненията. Само м-ръ п-ля г. Мушановъ е подкрепилъ енергично измѣненията, обстоятелство което е направило тягостно впечатление. Бившиятъ м-ръ Ст. Омарчевски е държалъ голѣма речъ въ бюдж. комисия противъ измѣненията.

Общински заповѣди: за последенъ пътъ се предупреждаватъ гражданитѣ, да не пушатъ добитѣка си изъ улицитѣ на града; забранява се сжщо и клането на добитѣкъ по домоветѣ. Нарушителитѣ ще бждатъ безусловно наказани.

Забранява се ходенето изъ лозята на деца, непридружени отъ родителитѣ си.

Заповѣдитѣ, за да дадатъ резултатъ, трѣбва да се прилагатъ. Иначе, оставатъ написани на книга и излагатъ общинската властъ.

получена е статия въ защита на г. П. Стѣповъ отъ г. Дим. Загорски. Статията е въ духа на помѣстената такава въ бр. 23 отъ г. Св. Ловджиевъ. Не я помѣстваме, понеже туряме точка на статиитѣ отъ този характеръ.

На 11 т. м. се произведоха беседитѣ съ ученицитѣ отъ първоначалното училище въ с. Подгорица при посѣщение отъ родителитѣ.

На 11 т. м. вечерта се откри градната и дансига при читалищното казино. Свири военната музика. Гражданството масово се бѣ стекло въ градната и поощри усилията на съдържателя г. Анг. х. Василевъ, който прави голѣми усилия и жертви, за да създаде за града едно приятно и уютно кѣтче. Инициативата му заслужава подкрепа и насърчение отъ всички.

Хитлеристки куриози. Въ Северна Германия, Килскитѣ студенти, за да установятъ расата на всѣки жителъ, мѣрятъ носовѣтъ на всички съ специаленъ уредъ. Ако носътъ е бивалъ по-широкъ отъ колкото е опредѣлила „хитлерова наука“, жителътъ бивалъ обявяванъ, че е отъ еврейски произходъ.

Библията е преведена на 667 езици.

На публично събрание на Нар. блокъ въ Ст. Загора, бившия м-ръ Д. Върбенковъ (н. л.) е заявилъ: „Никой въ България не е взелъ патента на патриотизмъ и никой нѣма право да дѣли българскитѣ граждани на патриоти и предатели“.

Националниятъ доходъ въ сравнение съ 1929 год. е намалялъ отъ 30 милиарда лв. на 16 милиарда. Това се дължи най-вече на обезценяването на земеделскитѣ произведения.

Въ една своя речъ, английския м-ръ председател Магдоналдъ изтъкналъ голѣмитѣ заслуги, които иматъ евреитѣ за напредѣка на науката, изкуството, политиката и цивилизацията.

Въ бюджетарната комисия, говорейки за голѣмитѣ съкращения по бюджета на просвѣтата, г-нъ Н. Захариевъ (зем.) е казалъ дословно: „Ние бихмѣ извършили *престѣпление*, ако въ единъ моментъ, когато не правимъ никакви съкращения въ бюджета на полицията, посегнемъ на установени отъ десетилѣтия гимназии въ страната, ако изхвърлимъ вѣнъ отъ училищата повече отъ 1000 учители и ако поставимъ въ невъзможност много деца отъ село и града да се лишатъ отъ срѣдно образование“.

Учебната година за първоначалнитѣ училища въ града ни свършва на 17 т. м. (сжбота). Въ недѣля (на 18 т. м.) ще се произведатъ изпитнитѣ беседи. Поканватъ се родителитѣ да присъствуватъ.

Свидетелствата на децата ще се раздаватъ на 25 юний.

Граждани обръщатъ внимание на общинския съветъ веднага да се взѣматъ мѣрки и се спрѣ разрушителното действие на рѣката, която само за нѣколко години е разрушила брѣга на улица „Св. Климентъ“ задъ ушето „Св. Кирилъ и Методий“, до кѣщата на Янко Ивановъ.

Има опасностъ цѣлата улица за още нѣколко години да бжде съвършено отвлечена.

Неправилно събрани данѣци подлежатъ на повръщане.

ПЛАТЕТЕ СИ АБОНАМЕНТА

ИСУФЪ М. АХМЕДОВЪ Галантерия и кинкалѣрия ШЮМБЮЛЮ голѣмъ изборъ:

Ризи пуплинени.

Вратовръзки.

Яки каучукови.

Яки колосани.

Колани лачени, кожени.

Тиранти: детски, мжжки.

Лѣтни гумени обуца: дамски, детски, мжжки.

Кърпи за носъ: мжжки, дамски.

Кордели: алени, различни цѣтѣове.

Пластичи: за чорапи и обли.

Фитили: за лампи, всѣкакви.

Обици, прѣстени.

Синци: всѣкакви видове.

Хармоникѣ устни и много други стоки.

Ще намѣрите само при ШЮМБЮЛЮ.

на цени подъ всѣка конкуренция.

Сжджия—изпълнителъ Шум. Окр. сждъ

III-и участѣкъ

Обявление № 1116/932 г.

Подписаниятъ Богданъ Ганчевъ, сждия-изпълнителъ при Шуменски окр. сждъ на III участѣкъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че следъ 15 дни отъ еднократното публикуване настоящето въ в-къ „Нови дни“ ще почне и трае до съответствующото число на следующия месецъ отъ датата на публикуването въ канцеларията ми въ гр. Ески — Джумая продаватъ на следния недвижими имотъ, принадлежащъ на Петъръ Спавиновъ Петровъ отъ с. Александрово за удовлетворение вземането на Йорданка Стефанова и др. отъ с. Александрово, а именно:

1) Нива отъ 3 дек. въ землището на село Алесандрово, въ мѣстн. „Биоикъ-Пунаръ“, при сжседи: Ангелъ Милковъ Стойко Ангеловъ и Влади Петровъ, съ първонач. оценка 2100 лв.; 2) Нива отъ 5'5 дек. въ сжщо землище, въ мѣстн. „Равнище“ при сжседи: Георги Петровъ, Влади Белчевъ и Иванъ Енчевъ, съ първонач. оценка 3850 лв.; 3) Нива отъ 1'7 дек. въ сжщо землище, въ мѣстн. „Ясаци“, при сжседи: Петко Енчевъ и отъ две страни плетъ, съ първон. оценка 1190 лв.; 4) Нива отъ три декара и 9 ара въ сжщо землище въ мѣстн. „Кашлъкъ“, при сжседи: Недѣлчо Христовъ, Колѣ Дамяновъ и Ангелъ Георгиевъ, съ първон. оценка 2730 лв.; 5) Нива отъ 5 дек. въ сжщо землище, въ мѣстн. „Гуруня“, при сжседи: Христо Димитровъ, Анастасъ Милковъ и Иванъ Енчевъ, съ първон. оценка 3500 лв.; 6) Нива отъ 2'5 дек. въ сжщо землище въ мѣстн. „Гюня“, при сжседи: Влади Белчевъ, Симеонъ Дамяновъ и Тодоръ Недѣлчевъ, съ първон. оценка 1750 лв.; и 7) Нива отъ 1'3 дек. въ сжщо землище, въ мѣстн. „Бостанлъкъ“, при сжседи: Иванъ Митровъ, Тодоръ Николовъ и Влади Белчевъ, съ първон. оценка 910 лв.

Горниятъ имотъ не е ипотекиранъ къмъ никого. Ще се продава на части.

Желаящитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ, за да прегледатъ книгата и да надаватъ.

гр. Ески-Джумая, 12 VI. 1933 год.

Сждия-изпълнителъ: Богданъ Ганчевъ

Модеренъ бракъ.

Въ днешната епоха на разноразобразие е обикновено да се разведешъ съ жена си. Причини все ще се намѣрятъ. Или е зла, извинете, като вещица. Или, така да се каже, собственото си домакинство изоставя, а само за модни мисли и за нѣкакво си равноправие и еманципации денонощно пропагандира. Или секретно казано, семейната ти честъ поругава.

Това, разбира се, може да се случи година, две, или петъ следъ свадбата. Съвършено обикновено.

Необикновено е, на шестия день следъ свадбата да се разведешъ. По точно казано, да си вземешъ главата и да изчезнешъ, дето ти видятъ очитѣ.

А това събитие се случи. И то, за срамъ на поколѣнията, въ нашия градъ!

Но да оставимъ голата философия. Да пристѣпимъ къмъ фактитѣ.

Живѣеше си безъ сжществени житейски приключения Ваньо Чорневъ. Личностъ тридесетъ годишна и нѣщо отгоре. Чиновникъ. Заплата 2,400 лв. Безъ пороци. Чувахъ само за нѣкакви си тайнички любовни приключения. Обаче, потайни слухове. Не съмъ проверилъ.

И, презъ ваканцията, знаеете, отива на курортъ въ Варна. Нѣщо, съвършено обикновено за единъ, сравнително младъ, чиновникъ.

За да не злоупотрѣбявамъ съ търпението на читателя, ще кажа направо: следъ седмица и половина Чорневъ лапна вждицата наздраве. Собствено, не се касае за вждица, а за две черни огнени очи и едно страстно тѣло.

Казваше се Анелия.

Име модерно.

И личността, естествено, модерна.

Граждани, казано откровено, работата стигна до тамъ, че Чорневъ, безъ да се усѣти, единъ следобѣдъ, излѣзе отъ черква подъ ржка съ дветѣ черни очи. . . .

Фактътъ се свърши: той бѣше съпругъ.

Това още не е трагично. Защото младитѣ съпрузи не схващатъ трагизма на тия интимни събития. Знаете, тѣ сж съвършено неспособни да разсжждатъ. Знамъ отъ опитъ.

И тъй, тѣ заминаха за сватбено пжтишествие. Спрѣха се първо въ Русе.

Естествено, по необходимостъ трѣбваше да направятъ едно посѣщение на Анелинина приятелка.

Въ Недѣля отиватъ на визита.

А приемната пълна съ гости. Приятелката ѣ имала рожденъ день.

Забавляватъ се младитѣ съпрузи съ една възрастна дама. Но неочаквано елегантенъ господинъ се приближава до Анелия.

Лицето му гори и нѣкакъ

съвсемъ фамилярно стиска ржката ѣ.

— Ахъ, Нели — казва — колко се радвамъ, че те виждамъ! Какъ си се разхубавила! Помнишъ ли, казва, когато. . .

Но спира внезапно. Мига съ очитѣ си и гледа въпросително Чорневъ, който е страшно изненаданъ. А Нели побледнява. После почервенява. Въ следващия моментъ едва има сили да каже:

— Да ви запозная — казва — мжжътъ ми. . . .

Господинътъ измѣнкава едно име и нѣкакъ съвършено сконфузенъ се отдалечава.

Казва Чорневъ:

— Какво, — казва — значи това?

Гледа Анелия като, извинете, крадецъ хванатъ на мѣсто-престѣпление.

— Съученикъ, — казва — отъ гимназията. . . .

Отиватъ си.

Вечерта излизатъ на разходка.

И, знаеете, внезапно чуватъ гласъ:

— Нели? Край на скуката ми! Ти си пакъ тука!

И единъ съвършено другъ господинъ се надвесва надъ лицето ѣ. Едва не ѣ цѣлува.

Господинътъ се смѣе нѣкакъ крайно загадъчно. Нели се свива отъ страхъ, треперейки, Чорневъ стои като грѣмнатъ.

Казва другиятъ:

— Пардонъ — казва, ти си заета! После ще се срѣднемъ!

И си трѣгва.

Едва диша Чорневъ.

— Какви сж — казва, тия фамилярности?

— Сигурно ме е припозналъ.

Не го познавамъ. . . — трепери Анелия. . .

— А и името ти знае! Какво е това?

Но, дяволката не обяснява какво е това. Почва да плаче.

Отиватъ си.

Чорневъ става поѣстудентъ.

Мисли си:

— Има нѣкоя загадка тука!

На другия день, по обѣдъ,

отиватъ въ ресторанта да обѣдватъ. Разбира се мълчатъ.

Непредвиденитѣ обстоятелства пакъ се намѣсватъ.

Внезапно трети господинъ,

съвършено непознатъ се втурва отъ нѣкъде. Слага ржката си на рамото на Нели. Провиква се възторжено:

— О, Нели! . . . Най-после. . .

Защо не ми отговаряшъ на последнитѣ писма?

Обаче, не чува отговора. Защото Чорневъ, побѣснѣлъ,

хвърля кърпата върху лицето на непознатия. Скача.

— Това е — казва, безобразие!

Взема си шапката. Мигновено излиза.

Анелия припада.

Непознатия изчезва отъ другъ изходъ. Междутова, Чорневъ,

крайно възбуденъ, отива въ съпругеската квартира.

Гледа: на масата писмо. Разкъсва плика:

Писмото немога да направя публично достояние. Защото граждани, сж описани такива интимности, че цензурата ще ме хване за ушитѣ. Знамъ, било анонимно.

Чорневъ разбира следното: съпругата му — Анелия, сж ползувала съ крайно компрометиращо минало. Въ всѣмъ по-голѣмъ градъ, имала по-нѣколко интимни приключения. До сега четири пжти се сгодявала. Два пжти ѣ вѣнчали. . .

Въобще, модерно момиче!

Още вечерта (на шестия день) Чорневъ си замина за провинцията.

Получи много скоро разводъ. Разни свидетели съобщили такива факти за бившата съпруга, че разводътъ безвъзвратно бѣше станалъ фактъ.

Тука свършиха събитията. Виждате, съвършено модерно.

Какво стана после съ Чорневъ, неизвестно.

За себе си, обаче, ще кажа че ако Богъ излѣе върху менъ гнѣва си и ме съдобие съ съпруга, то — заклевамъ се че тя ще бжде отъ родния градъ. Да ѣ знамъ отъ малка за да не стана герой на подобенъ модеренъ сконфузенъ фактъ. Кой ще гарантира непознатата млада жена, въ която си се влюбилъ?

Впрочемъ, за бждащото не гарантирамъ.

П. М-нѣ